

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.

Lovforslaget har til formål at sikre, at den inddrivelse af fordringer på andres vegne, der sker uden fogedretternes medvirken som led i privat erhvervsvirksomhed, foregår på en rimelig og forsvarlig måde.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1321/1996 om inkassovirksomhed, som er afgivet af en arbejdsgruppe med repræsentanter for Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Erhvervsministeriet, Dansk InkassoBrancheforening, Foreningen af Politimestre i Danmark, Forbrugerrådet og Justitsministeriet.

Lovforslaget går ud på at indføre en særlig autorisationsordning for inkassobureauer og visse andre virksomheder, som erhvervsmæssigt inddriver fordringer for andre, eller som erhvervsmæssigt opkøber forfaldne fordringer med henblik på inddrivelse på egne vegne. Det foreslås endvidere, at de pågældende virksomheders personale i visse tilfælde skal være godkendt. Det foreslås bl.a., at inkassobureauer m.v. skal stille en betryggende sikkerhed for pengekrav, der måtte opstå som følge af udøvelsen af inkassovirksomhed.

Lovforslaget går endvidere ud på nærmere at regulere, hvordan inkassovirksomheden skal udøves. I den forbindelse foreslås det bl.a., at der lovfæstes en retlig standard («generalklausul») om god inkassoskik, og der foreslås regler om fremgangsmåden ved personlig henvendelse til skyldnere m.v.

Lovforslaget er udformet på grundlag af den nævnte betænkning og de modtagne høringssvar.

2. Gældende regler om privat inkassovirksomhed

2.1. Der findes ikke en særlig lovgivning om privat inkassovirksomhed, men udøvelsen heraf er i et vist omfang reguleret af de generelle regler i den såkaldte vinkelskriverlov (lov om ydelse af juridisk bistand samt om inkasso- og detektivvirksomhed m.v.) og markedsføringsloven. Endvidere gælder de almindelige regler i bl.a. skatte- og momslovgivningen, registerlovgivningen og straffeloven.

En person kan efter § 3 i *vinkelskriverloven* frakendes retten til at drive f.eks. inkassobureau, bl.a. når oplysninger om den pågældendes økonomiske forhold eller borgerlige vandel, særligt i forretningsforhold eller i økonomiske forhold, gør det betænkeligt, at denne driver eller deltager i sådan virksomhed. I betænkning nr. 1321/1996 (i det følgende kaldt betænkningen) side 16-17, anfører arbejdsgruppen, at man er bekendt med to sager, hvor en person er blevet frakendt retten til at drive inkassovirksomhed i medfør af denne bestemmelse. I begge tilfælde skete det på grundlag af forholdsvis omfattende kriminalitet.

Tilsyn efter vinkelskriverloven udøves af politiet, der bl.a. kan kræve oplysninger om virksomhedens drift samt stille nærmere krav vedrørende virksomhedens bogføring af udgifter og indtægter. Politiet har i tilsynsøjemed adgang til virksomhedens forretningslokaler, forretningsbøger og -papirer.

Markedsføringsloven gælder bl.a. for privat erhvervsvirksomhed, herunder inkassovirksomhed. Efter markedsføringslovens § 1, 2. pkt., må der i virksomhed, som er omfattet af loven, ikke foretages handlinger, der strider mod god markedsføringsskik.

Forbrugerombudsmanden fører efter markedsføringsloven tilsyn med, at lovens regler om god markedsføringsskik overholdes, og kan i den forbindelse kræve alle nødvendige oplysninger, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser.

Skønnes en erhvervsdrivende at handle i strid med god markedsføringsskik, skal Forbrugerombudsmanden gennem forhandlinger søge at påvirke den erhvervsdrivende til at overholde markedsføringslovens regler. Tilsidesætter den erhvervsdrivende et tilsagn, der er afgivet på grundlag af sådanne forhandlinger med Forbrugerombudsmanden, kan Forbrugerombudsmanden meddele de påbud, der nødvendige for at sikre, at tilsagnet bliver overholdt. Har den erhvervsdrivende ikke afgivet tilsagn over for Forbrugerombudsmanden, kan der alene gives forbud og påbud ved dom. Retssag herom kan anlægges af Forbrugerombudsmanden eller andre, der har den fornødne retlige interesse. Forbrugerombuds-